

Republica Moldova

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE

DE INADMISIBILITATE

a sesizării nr. 171g/2025

privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 73 alin. (4) din Legea
cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017, 10 alin. (1) din
Codul penal, 325 alin. (2), 342 alin. (1) și 447 alin. (1)-(3) din Codul de
procedură penală

*(procedura judecării recursului împotriva hotărârilor judecătorești pentru
care nu este prevăzută calea de atac a apelului)*

CHIȘINĂU
5 decembrie 2025

Curtea Constituțională, judecând în componența:

nei Liuba ȘOVA, *președinte de ședință*,
dlui Ion MALANCIUC,
nei Viorica PUICA,
dlui Nicolae ROȘCA, *judecători*,
cu participarea nei Maria Arhir, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizarea înregistrată la 21 iulie 2025,
Examinând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând la 5 decembrie 2025, în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află sesizarea privind excepția de neconstituționalitate:

- a articolului 73 alin. (4) din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017;
 - a textelor „care ușurează pedeapsa” și „care înlătură caracterul infracțional al faptei [...] ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea” din articolul 10 alin. (1) din Codul penal și
 - a articolelor 325 alin. (2), 342 alin. (1) și 447 alineatele (1)-(3) din Codul de procedură penală,
- ridicată de dl Vasile Botnari, parte în dosarul nr. 1r-1145/2024, pendinte la Curtea de Apel Centru.

2. Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a fost trimisă la Curtea Constituțională de un complet de judecători, format din doamna Natalia Mămăligă și domnii Ion Bulhac și Vitalie Pîslariuc, de la Curtea de Apel Centru, pe baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție.

3. În cadrul examinării sesizării, domnul judecător Sergiu Litvinenco și-a declarat abținerea de la examinarea cauzei. Analizând motivele invocate, Curtea Constituțională a decis admiterea cererii.

ÎN FAPT

A. Circumstanțele litigiului principal

4. La 15 iulie 2020, Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, a pronunțat o sentință de condamnare a dlui Vasile Botnari pentru comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 327 alin. (2) lit. b) (*abuzul de serviciu săvârșit de o persoană cu funcție de demnitate publică*) din Codul penal. Instanța i-a aplicat dlui Vasile Botnari o amendă în mărime de 1 760 unități convenționale cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de cinci ani. La solicitarea dlui Vasile Botnari, cauza a fost examinată în prima instanță conform procedurii prevăzute de articolul 364¹ (*judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*) din Codul de procedură penală.

5. La 7, 11 și la 18 octombrie 2022, dl Nicolae Vacarenco și doamnele Galina Tüfekçi și Natalia Botnari au formulat câte un apel. Procurorul, acuzatul și apărătorul său nu au formulat apel.

6. Printr-o Decizie¹ din 16 februarie 2023, Curtea de Apel Chișinău a încetat procedura apelului la cererea dlui Nicolae Vacarenco, ca urmare a retragerii apelului de către acesta, și a respins ca inadmisibile apelurile formulate de dnele Natalia Botnari și Galina Tüfekçi. Totodată, Curtea de Apel Chișinău a declarat nulă ordonanța din 16 ianuarie 2020, emisă de dl Victor Plugaru, adjunct-interimar al Procuraturii municipiului Chișinău, privind încetarea participării dnei Galina Tüfekçi în calitate de parte vătămată în cauza penală.

7. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs de către procuror, de dna Galina Tüfekçi, în nume propriu și în numele lui Mehmet Tüfekçi, și de avocatul dlui Vasile Botnari.

8. Printr-o Decizie din 19 noiembrie 2024², Curtea Supremă de Justiție a declarat inadmisibile recursurile formulate de avocatul inculpatului și de procuror, deoarece, în calitatea lor de părți, nu au utilizat calea de atac a apelului. Totodată, Curtea Supremă de Justiție a admis recursul dnei Galina Tüfekçi în partea respingerii cererilor sale din apel, a casat în această parte decizia Curții de Apel Chișinău și, în partea casată, a trimis cauza la rejudecare la Curtea de Apel Centru, de un alt complet de judecată. În rest, Decizia Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2023 a fost menținută.

9. În cadrul rejudecării cauzei, dl Vasile Botnari a solicitat aplicarea legii penale mai favorabile, având în vedere intrarea în vigoare, la data de 7 iunie 2024, a noii redactări a articolului 327 din Codul penal.

10. La 18 iunie 2025, dl Vasile Botnari a ridicat excepția de neconstituționalitate a articolului 73 alin. (4) din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017, a textelor „care ușurează pedeapsa” și „care înlătură caracterul infracțional al faptei [...] ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea” din articolul 10 alin. (1) din Codul penal și a articolelor 325 alin. (2), 342 alin. (1) și 447 din Codul de procedură penală.

11. Printr-o Încheiere din 10 iulie 2025, Curtea de Apel Centru a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a trimis sesizarea la Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

B. Legislația pertinentă

12. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 16 Egalitatea

„(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

¹https://cac.instante.justice.md/ro/pigd_integration/pdf/ZTdINzQwYTYtOGQ1Yy00OTdhLWEyMjgtYjE4ZWwM3NTA5Zjk5

² https://jurisprudenta.csj.md/search_col_penal.php?id=25415

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.”

Articolul 20 Accesul liber la justiție

„(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nicio lege nu poate îngreuna accesul la justiție.”

Articolul 22 Neretroactivitatea legii

„Nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos. De asemenea, nu se va aplica nicio pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.”

Articolul 23 Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

„(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

Articolul 26 Dreptul la apărare

„(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.

[...]”

13. Prevederile relevante ale Legii cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017 sunt următoarele:

Articolul 73 Acțiunea în timp a actului normativ

„[...]”

(4) Au efect retroactiv doar actele normative prin care se stabilesc sancțiuni mai blânde.

[...]”

14. Prevederile relevante ale Codului penal, adoptat prin Legea nr. 985 din 18 aprilie 2002, sunt următoarele:

Articolul 10 Efectul retroactiv al legii penale

„(1) Legea penală **care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea** are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective

până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

[...].”

15. Prevederile relevante ale Codului de procedură penală, adoptat prin Legea nr. 122 din 14 martie 2003, sunt următoarele:

Articolul 325 Limitele judecării cauzei

„(1) Judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

(2) Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod.”

Articolul 342 Încheierile instanței judecătorești

„(1) Toate chestiunile care apar în timpul judecării cauzei se soluționează prin încheiere a instanței de judecată.

[...].”

Articolul 447 Procedura judecării recursului

„(1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces.

(2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

(3) Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudență, precum și la cererea motivată a părților, instanța de recurs poate dispune, printr-o încheiere motivată, stabilirea ședinței de judecată cu citarea părților pentru participare la proces.

(4) La judecarea recursului în ședință publică participă procurorul și persoanele indicate la art.401 ale căror interese sunt atinse prin argumentele invocate în recurs.

(5) La judecarea recursului în ședință publică, președintele ședinței anunță cauza în care a fost declarat recurs, apoi anunță numele judecătorilor completului de judecată, numele procurorului, numele avocaților, precum și numele interpretului, dacă acesta participă la ședință, și verifică dacă nu au fost formulate cereri de recuzare.

(6) Primul cuvânt i se oferă recurentului, apoi celorlalți participanți la ședința de judecată. Dacă procurorul a depus recurs, primul cuvânt îl are acesta. Luările de cuvânt nu pot ieși din cadrul argumentelor recursului.

(7) Dacă părțile invocă necesitatea administrării de noi probe, ele trebuie să indice aceste probe și mijloacele cu ajutorul cărora pot fi administrate, precum și motivele care au împiedicat prezentarea lor în primă instanță.

(8) Părțile au dreptul la replică în problemele apărute în procesul dezbaterilor.”

ÎN DREPT

A. Argumentele autorului excepției de neconstituționalitate

16. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că articolul 73 alin. (4) din Legea cu privire la actele normative și textul contestat din articolul 10 alin. (1) din Codul penal îi permit instanței de judecată să stabilească caracterul mai favorabil al legii penale doar în funcție de sancțiunea normei de incriminare, ignorând elementele care definesc infracțiunea. În viziunea sa, prevederile criticate încalcă principiul legalității incriminării și a pedepsei penale, deoarece nu asigură aplicarea retroactivă a legii penale mai favorabile (*lex mitior*) și astfel reduce, în mod nejustificat, sfera de competență a instanțelor de judecată. Așadar, autorul excepției susține că articolul 73 alin. (4) din Legea nr. 100/2017 și textul contestat din articolul 10 alin. (1) din Codul penal contravin articolului 22, separat și combinat cu articolul 1 alin. (3) din Constituție.

17. Referitor la articolul 325 alin. (2) din Codul de procedură penală, autorul susține că acesta nu respectă exigențele articolelor 20 și 26 coroborate cu articolele 1 alin. (3) și 23 alin. (2) din Constituție, deoarece generează interpretări potrivit cărora instanța de judecată poate schimba încadrarea juridică printr-o hotărâre asupra fondului cauzei, iar inculpatul ar putea afla, pentru prima dată, din hotărârea instanței, informația privind natura și cauzele acuzațiilor penale aduse. În același timp, inculpatul nu ar avea un remediu în raport cu încălcarea drepturilor sale la apărare și la un proces echitabil. Prin urmare, autorul susține că prevederile criticate ar putea fi constituționale doar în măsura în care instanța ar fi obligată să se pronunțe cu privire la schimbarea încadrării juridice a faptei printr-o încheiere sau hotărâre judecătorească prin care nu se soluționează fondul cauzei.

18. Referitor la prevederile articolelor 342 alin. (1) și 447 alineatele (1)-(3) din Codul de procedură penală, din perspectiva omisiunii de a reglementa soluționarea prin încheiere a cererii părții în proces, autorul susține că aceste norme contravin articolelor 20 și 26 coroborate cu articolele 1 alin. (3) și 23 alin. (2) din Constituție. Potrivit autorului, legislatorul a omis să reglementeze în mod detaliat procedura de soluționare a cererii apărării de schimbare a încadrării juridice a faptei de care este acuzat inculpatul la etapa examinării cauzei în instanța de judecată. Totodată, autorul sesizării mai susține că judecarea unei cereri de recurs fără prezența părților la proces, pe baza procedurii prevăzute de articolul 447 alin. (1)-(3) din Codul de procedură penală, încalcă dreptul de acces la o instanță instituită prin lege și dreptul la un proces echitabil.

19. Prin urmare, autorul sesizării consideră că normele contestate contravin articolelor 1 alin. (3), 16, 20, 22, 23 alin. (2) și 26 din Constituție.

B. Aprecierea Curții

20. Examinând admisibilitatea sesizării privind excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele.

21. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a unor prevederi din Legea cu privire la actele normative, din Codul penal și din Codul de procedură penală, ține de competența Curții Constituționale.

22. Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de o parte în proces. Curtea constată că sesizarea este formulată de subiectul căruia

i s-a acordat acest drept, pe baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție.

23. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie articolul 73 alin. (4) din Legea cu privire la actele normative, textele „care ușurează pedeapsa” și „care înlătură caracterul infracțional al faptei [...] ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea” din articolul 10 alin. (1) din Codul penal, articolele 325 alin. (2), 342 alin. (1) și 447 alin. (1)-(3) din Codul de procedură penală, precum și articolul 447 din Codul de procedură penală. Prin încheierea de ridicare a excepției de neconstituționalitate, instanța de judecată a admis cererea formulată, însă în partea ce ține de articolul 447 din Codul de procedură penală instanța a reținut doar alineatele (1)-(3). Astfel, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile legale așa cum au fost indicate în încheierea instanței de judecată.

24. Curtea reține că prevederile articolului 73 alin. (4) din Legea cu privire la actele normative și textele „care ușurează pedeapsa” și „care înlătură caracterul infracțional al faptei [...] ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea” din articolul 10 alin. (1) din Codul penal, precum și articolele 342 alin. (1) și 447 alin. (2)-(3) din Codul de procedură penală nu au făcut obiect al controlului de constituționalitate.

25. Curtea constată că textul „modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare” din articolul 325 alin. (2) din Codul de procedură penală a făcut anterior obiect al controlului de constituționalitate. În acest sens, au fost pronunțate Deciziile de inadmisibilitate nr. 68 din 12 octombrie 2016 și nr. 74 din 2 iulie 2020. Curtea a verificat și constituționalitatea articolului 447 alin. (1) din Codul de procedură penală. În acest sens, au fost pronunțate Deciziile de inadmisibilitate nr. 92 din 1 august 2024 și nr. 47 din 10 aprilie 2025. De principiu, această situație nu reprezintă un impediment pentru un nou control de constituționalitate în cazul în care sunt prezentate alte critici (a se vedea, *mutatis mutandis*, DCC nr. 85 din 25 iulie 2024, § 15). Curtea va analiza dacă în prezenta cauză autorul sesizării a prezentat critici și argumente diferite de cele examinate anterior.

26. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată într-o cauză penală, judecată în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, examinată în fond, în apel, apoi în recurs, care, în partea casată de Curtea Supremă de Justiție, ca instanță de recurs, a fost trimisă la rejudecare Curții de Apel Centru (a se vedea §§ 4-8 de mai sus). Curtea admite că normele contestate ar putea fi avute în vedere la examinarea cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

27. Autorul excepției susține că normele contestate contravin articolelor 1 alin. (3) (*statul de drept*), 16 (*egalitatea*), 20 (*accesul liber la justiție*), 22 (*neretroactivitatea legii*), 23 alin. (2) (*dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle*) și 26 (*dreptul la apărare*) din Constituție.

28. Curtea a notat în jurisprudența sa că articolul 1 alin. (3) din Constituție nu poate fi analizat în mod individual în cadrul unei excepții de neconstituționalitate, ci poate interveni dacă este constatată aplicabilitatea unui drept fundamental (a se vedea DCC nr. 141 din 13 octombrie 2022, § 17).

29. De asemenea, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că articolele 16 și 23 din Constituție nu au o aplicabilitate de sine stătătoare. Pentru a fi aplicabile, autorul sesizării trebuie să demonstreze existența unor ingerințe în drepturile fundamentale garantate de Constituție. Doar în cadrul analizei caracterului justificat al ingerinței în drepturile fundamentale garantate de Constituție Curtea poate pune în operă aceste articole (HCC nr. 16 din 20 mai 2021, § 36; DCC nr. 185 din 25 noiembrie 2021, § 25).

30. Cu privire la incidența articolului 22 din Constituție, Curtea subliniază că dispozițiile acestui articol garantează neretroactivitatea legii penale, adică principiul legalității incriminării și a pedepsei penale (*nullum crimen, nulla poena sine lege*). Astfel, exigențele articolului 22 din Constituție sunt incidente în cazul normelor de drept penal substanțial (a se vedea DCC nr. 70 din 6 iulie 2023, § 22; DCC nr. 154 din 5 decembrie 2024, § 27).

31. Referitor la articolul 73 alin. (4) din Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017, Curtea reține că acesta stabilește efectul retroactiv al actelor normative prin care se instituie sancțiuni mai blânde. Deși autorul excepției pretinde că norma criticată restrânge sfera de competență a instanțelor de judecată, Curtea observă că articolul 10 alin. (1) din Codul penal reglementează, în particular, efectul retroactiv al legii penale care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea. Astfel, Curtea constată că textele contestate din articolele 73 alin. (4) din Legea nr. 100/2017 și 10 alin. (1) din Codul penal, în realitate, nu restrâng aplicabilitatea articolului 22 din Constituție. Prin urmare, Curtea nu reține criticile în acest capăt al sesizării.

32. În capătul sesizării care critică articolul 325 alin. (2) din Codul de procedură penală prin raportare la articolele 20 și 26 din Constituție, autorul excepției pune în discuție respectarea dreptului la apărare al inculpatului în cazul în care schimbarea încadrării juridice a faptei are loc printr-o hotărâre judecătorească de soluționare a fondului cauzei, adusă la cunoștința persoanei doar după deliberare. Totodată, autorul sesizării susține că instanța de judecată ar trebui să se pronunțe mai întâi cu privire la schimbarea încadrării juridice a faptei printr-o încheiere sau hotărâre judecătorească care nu soluționează fondul cauzei.

33. Curtea reține că în Deciziile nr. 68 din 12 octombrie 2016 (§§ 22-23) și nr. 74 din 2 iulie 2020 (§§ 38-42) a analizat dacă există garanții procedurale suficiente în cazul schimbării încadrării juridice a faptei printr-o hotărâre judecătorească de soluționare a fondului cauzei, adusă la cunoștința persoanei după deliberare. Curtea observă că, în acest capăt al sesizării, autorul excepției a formulat critici cu un conținut identic celor examinate în deciziile menționate. Astfel, pentru că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, iar criticile în acest capăt al sesizării sunt practic identice după conținut cu cele din sesizările examinate anterior, Curtea reține că atât soluția, cât și considerentele Deciziilor nr. 68 din 12 octombrie 2016 și nr. 74 din 2 iulie 2020 sunt aplicabile și în această cauză.

34. Cu referire la schimbarea încadrării juridice a faptei, Curtea reține că legislatorul a stabilit că instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin pronunțarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal (articolul 384 alin. (1) din Codul de procedură penală). La pronunțarea sentinței, instanța de judecată urmează să stabilească,

inter alia, dacă fapta de care este învinuit inculpatul întrunește elementele infracțiunii și de care lege penală este incriminată (articolul 385 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală). Judecând recursul, instanța urmează să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialelor din dosarul cauzei și pe baza oricăror probe noi prezentate în fața instanței de recurs (a se vedea, în acest sens, articolul 448 alin. (1) din Cod).

35. Pe baza prevederilor citate *supra*, Curtea observă că, până la etapa judecării recursului, instanța nu poate să se pronunțe cu privire la cererea de reîncadrare juridică a faptei de care este învinuit inculpatul, pentru că acest exercițiu ar implica o examinare în fond a cererii de recurs. Totuși, acest fapt nu împiedică părțile să invoce o nouă încadrare juridică a faptei până la adoptarea unei decizii în condițiile legii.

36. Cu privire la incidența articolelor 20 și 26 din Constituție în partea referitoare la articolele 342 alin. (1) și 447 alin. (1)-(3) din Codul de procedură penală, autorul excepției de neconstituționalitate se referă la faptul că legislatorul a omis să reglementeze procedura de soluționare prin încheiere a cererii privind reîncadrarea juridică a faptei formulate de o parte. Referitor la prevederile articolului 447 alineatele (1)-(3) din Codul de procedură penală, autorul sesizării susține că judecarea unei cereri de recurs fără prezența părților la proces încalcă dreptul de acces la o instanță înstituită prin lege și dreptul la un proces echitabil. Cu privire la aceste aspecte, Curtea reține următoarele.

37. Curtea are în vedere că, pe baza articolului 447 alin. (1) din Codul de procedură penală, procedura de judecare a recursurilor declarate împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac a apelului are loc fără prezența părților la proces. În jurisprudența sa, Curtea a menționat că această prevedere nu reclamă o problemă de constituționalitate din perspectiva dreptului la apărare, garantat de articolul 26 din Constituție, de vreme ce alineatul (2) al articolului 447 acordă părții interesate dreptul de a depune referință. De asemenea, alineatul (3) din articolul 447 din Codul de procedură penală oferă instanței de judecată competența de a dispune, prin încheiere motivată, desfășurarea ședinței cu participarea părților dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudență, precum și la cererea motivată a părților (a se vedea DCC nr. 92 din 1 august 2024, §§ 27-29).

38. Așadar, Curtea constată că, din perspectiva argumentelor autorului sesizării, prevederile contestate nu afectează dreptul la un proces echitabil, garantat de articolele 20 și, respectiv, 26 din Constituție.

39. Totodată, Curtea observă că, sub aparența unor critici de neconstituționalitate, autorul sesizării, în realitate, își exprimă dezacordul cu considerentele Deciziei Curții Supreme de Justiție din 19 noiembrie 2024, în partea în care acestea stabilesc procedura rejudecării în recurs a cererilor formulate în apel. Curtea reține că aceste aspecte țin de interpretarea și aplicarea legii și excedează sferei controlului de constituționalitate.

40. Prin urmare, Curtea constată că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate nu întrunește condițiile de admisibilitate și nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

Din aceste motive, în baza articolelor 135 alin. (1) literele a) și g), 140 alin. (2) din Constituție, 27 alineatele (2), (3) literele b) și d) și (4) lit. d), 37 și 40 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se declară inadmisibilă* sesizarea privind excepția de neconstituționalitate:

- a articolului 73 alin. (4) din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017;
 - a textelor „care ușurează pedeapsa” și „care înlătură caracterul infracțional al faptei [...] ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea” din articolul 10 alin. (1) din Codul penal și
 - a articolelor 325 alin. (2), 342 alin. (1) și 447 alin. (1)-(3) din Codul de procedură penală,
- ridicată de dl Vasile Botnari, parte în dosarul nr. 1r-1145/2024, pendinte la Curtea de Apel Centru.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte de ședință

Liuba ȘOVA

Chișinău, 5 decembrie 2025

DCC nr. 182

Dosarul nr. 171g/2025